

Racekompendium for Karelsk Bjørnehund

Eksteriøre avlsmål

- For bedre eksteriør standard skal der lægges speciel vægt på følgende.
- Kropslængden skal være noget større end mankehøjden.
- Udmærket mentalitet.
- Hovedformen skal være som en afhugget triangel.
- Ørene skal være relativ små.
- Benstammen skal være relativ kraftig.
- Ansætningen af hasen skal være lav.

Spidshundeklubben i Danmark

Dette kompendium er tænkt som et hjælpemiddel for autoriserede dommere som dømmer racen Karelsk Bjørnehund på udstilling. Kompendiet er sammensat af EvaMaria Persson og Frank Fuhlendorf i samarbejde med Svensk bjørnhundklub efter inspiration fra den svenske elghundklub rasekompendium af 24/3 –2002

Indhold

Opbygning af dette kompendium.....	1
Anvendelse.....	2
Helhedsindtryk.....	3
Højde og længdeforhold.....	4
Opførsel/karakter.....	4
Hoved.....	5
Højde –og længdeforhold.....	7
Kæber/tænder.....	10
Øjne.....	11
Ører.....	11
Hals.....	11
Krop.....	12
Hale.....	12
Forpart.....	14
Bevægelser.....	15
Brystkasse.....	15
Ekstremiteter.....	15
Pels.....	16
Farve.....	16
Størrelse/vægt – idealstørrelse.....	17
Sammenfatning om hvorledes fejl og mangler skal bedømmes.....	18

Opbygning af dette kompendium

Dette kompendium er opbygget ud fra den af FCI fastsatte racestandard som i kompendiet er skrevet med federe skrift.

De kommentarer som forekommer er skrevet med tyndere skrift og er Spidshundeklubbens egne ”synspunkter”.

I kompendiet indgår også en del billeder med tilhørende tekster som vi håber vil give et indtryk af hvad Spidshundeklubben mener er ”rigtigt og forkert”.

Helhedsindtryk

Middelstor, robust af bygning og stærk, kun en smule længere end skulderhøjden, med tæt pels og opretstående ører.

Proportioner

Kropslængden skal være noget større end mankehøjden. Kroppens dybde måler omtrent halvdelen af skulderhøjden. Forholdet imellem næseparti og skalle skal være ca 2 til 3. Skallens længde skal være det samme som skallens bredde og dybde.

Kommentarer.

Den Karelske Bjørnehund er en hund af mellemstørrelse og noget længere end højden. Af karakter er den ligevægtig og energisk men kan være noget reserveret. De væsentlige kønspræg hos hanhunden er, kraftigt udviklet hoved, kraftig og klart synligt forparti, muskuløs hals og i forhold til tæven smallere kryds og bækkenparti. Noget kortere lænd og mere udpræget muskulatur.

Tæven kendetegnes af bredere kryds og bækken og et forholdsvis længere lændeparti.

Tævens hals er noget smallere, hovedets linier mindre markerede og muskulaturen rundere.

Den Karelske bjørnehund skal være sort, gerne med skarpt afgrænsede hvide aftegninger.

Underulden og overpelsens spidser må gerne have et brunt skær.

Kroppens længde er kun en anelse større end mankehøjden ca. 10: 9,7 – 9,8, således under 2 cm eller 3% af mankehøjden. Hunden skal være robust og kraftig.

Hovedet skal, set forfra, være ensartet og triangelformet, med opretstående ører.

Hunde som er lange i kroppen, har klejn benstamme eller faldende brystkasse samt lavstillede hunde sænkes i type.

Velbygget hanhund med korrekt ansatte og velstillede ører på et fremragende, maskulint hoved.

Temperament

Ligevægtig, en smule reserveret og modig og vedholdende. Meget selvsikker og kan være aggressiv overfor andre hunde, men aldrig overfor mennesker. Stor kamplyst.

Hoved

Hovedet skal set forfra være af trekantet form.

Skalle

Skallen skal være bred, set forfra og i profil en smule konveks, bredest imellem ørene. Pandefuren er knap synlig. Øjenbrynsbuerne er kun ganske let udviklede.

Stop

Ikke meget udtalt, ret langt og gradvist buet mod skallen.

Næse

Næsen skal være stor og sort.

Næseparti

Næsepartiet skal være dybt kun ganske let aftagende mod næsen. Næseryggen skal være lige.

Læber

Læberne skal være temmelig tynde og stramme.

Kinder

Kindbensbuerne skal være kraftige.

Kommentarer

Hovedformen skal være som en afhugget kile (stump kileformet). Læberne skal slutte tæt ind til kæberne. Opmærksomhed bør rettes mod hovedets form som skal være konisk. Udbredt fejl er et alt for smalt eller alt for kødfuldt hoved.

Lille, let og spidst hoved (ikke triangelformet) er præmieringsnedsættende fejl. Det samme gælder et for tungt og grov hoved. Hunden må ikke have for langt, let eller spids næseparti.

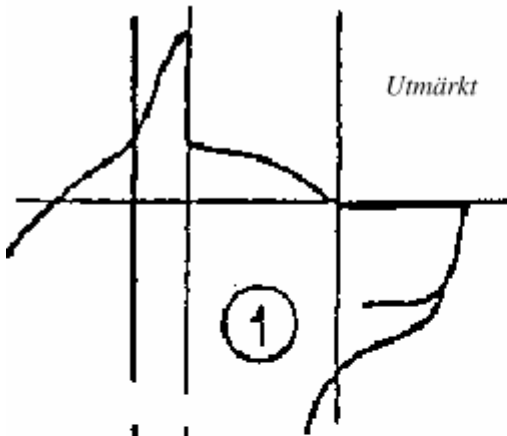
Alle andre farver end sort på næsen er diskvalificerende

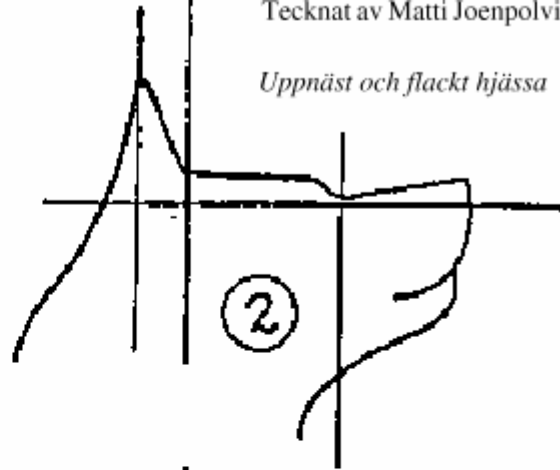
Godt hanhundehoved med korrekt ansatte og stillede ører og en anelse lyse øjne.

Tecknat av Matti Joenpolvi

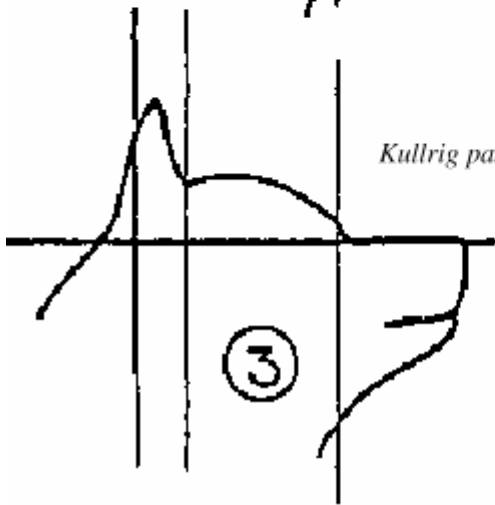
Utmärkt

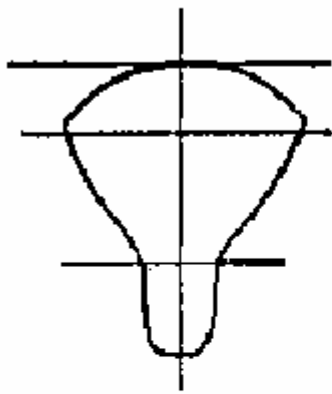
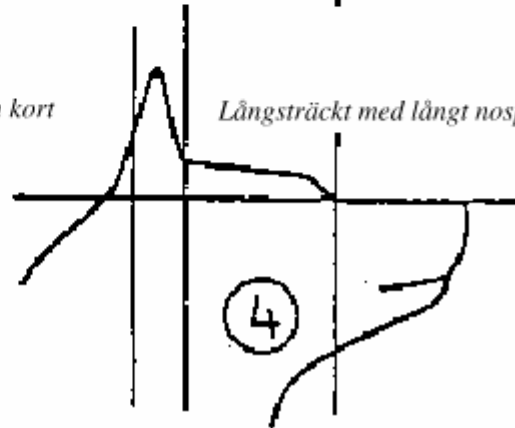
Uppnäst och flackt hjässsa

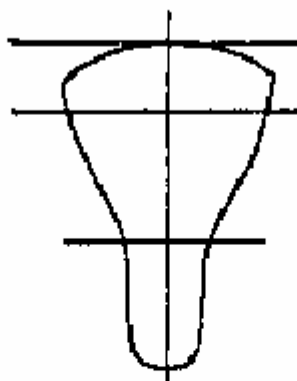
Kullrig panna och kort

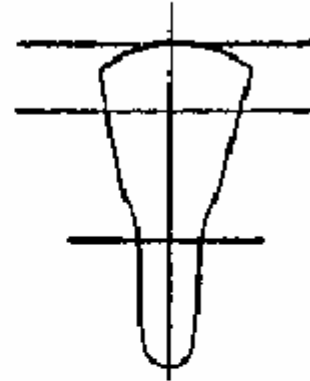
Långsträckt med långt nosparti

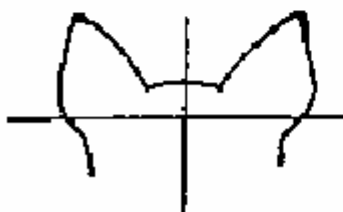
Bred

Normal

Smal

Bred

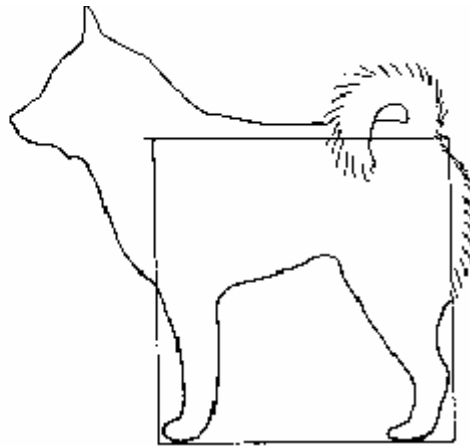
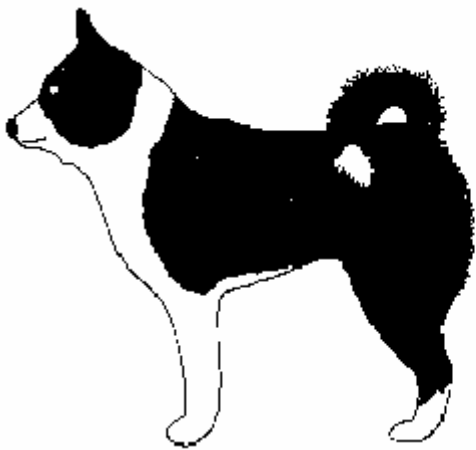
Normal

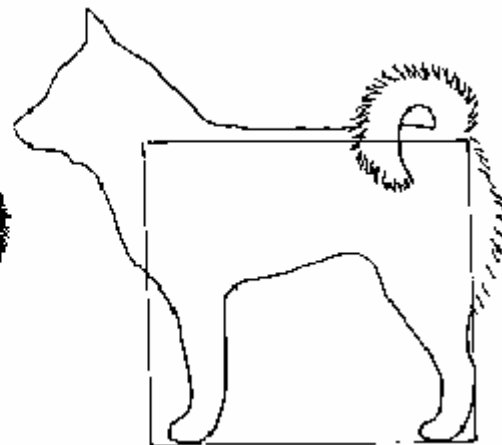
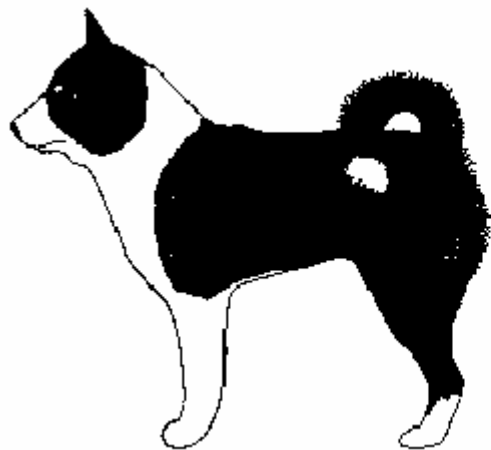
Smal

Hanhundens højde -og længdeforhold

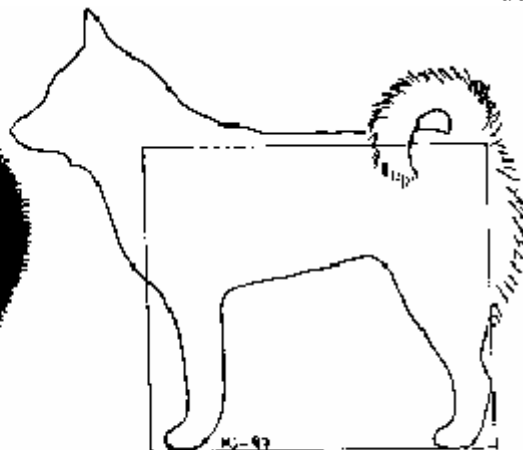
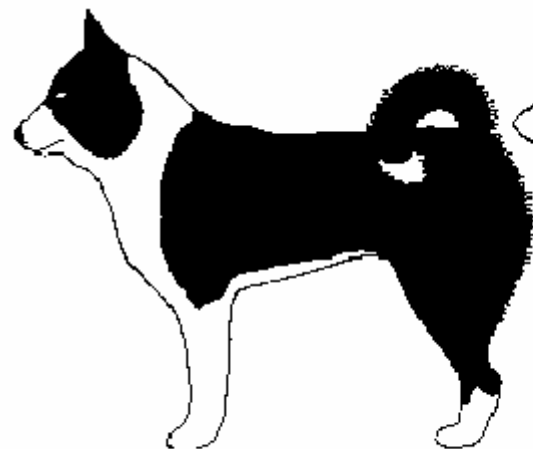
Tæven er altid noget længere end hannen.

Kort

Ideal

Tecknat av Matti Joenpolvi

Lang

Han af fortrinlig type

Ung han af udmærket type

Han af særdeles god type

Hvid pels med sorte aftegninger

Hund af acceptabel type, bredt ansatte og spidse ører og noget spids næseforhold. Uharmonisk helhed.

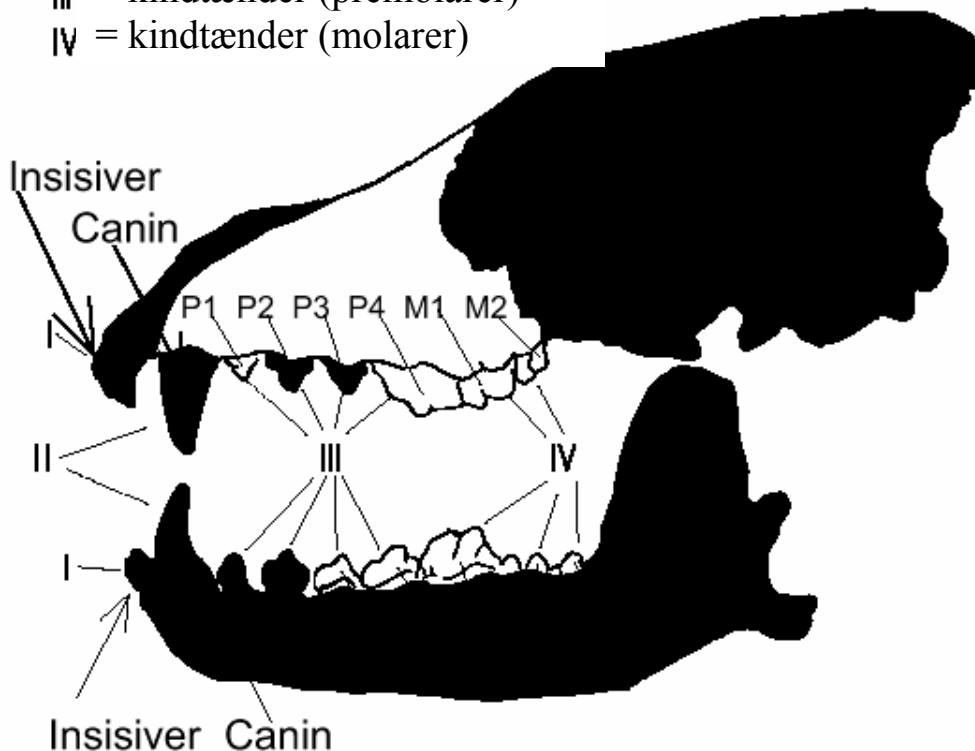

Hund af god type, desværre alt for velnæret og med noget tæt ansatte ører.

Kæber/tænder

Kæberne skal være meget kraftige. Tænderne skal være vel udviklede og regelmæssige
Normalt tandsæt. Tæt sluttende saksebid.

- I = fortænder (insisiver)
- II = hjørnetænder
- III = kindtænder (premolarer)
- IV = kindtænder (molarer)

Tandformel
$$\frac{3 \bullet 1 \bullet 4 \bullet 2}{3 \bullet 1 \bullet 4 \bullet 3}$$

Kommentarer

Et kraftigt og veludviklet bid (se billede) er ønskeligt. Tangbid, dvs. hvor over og underkæbens fortænder mødes spids mod spids er en afvigelse fra idealbidet og en hund med et sådan bid bør ikke tildeles CK. Udpræget under eller overbid udelukker hunden for præmiering.

Savnes nogle premolarer tildeles der ikke CK.

Hunde med skævt bid eller med uregelmæssigt bid tildeles højst 2 præmie.

Biddet består ikke kun af tænder, men også af kæberne som skal være veludviklede.

Tandstatusen bør kontrolleres nøje.

Øjne

Ret små og ganske let ovale. Brun i forskellige nuancer, aldrig gule. Udtrykket er vågent og ildfuldt.

Kommentarer

Der forekommer hunde med alt for lyse øjne. Hunde med lyse øjne sænkes i præmieringen afhængig af fejlens grad. Udstående, store eller runde øjne nedsætter præmieringen.

Blå øjne eller ”glasøjne” er diskvalificerende fejl.

Ører

Opretstående, ret højt ansatte og middelstore med let rundede spidser.

Kommentarer

Ørene skal være rettet en anelse fra hinanden. Bredt ansatte, store og spidse ører nedsætter præmieringen, afhængig af fejlens grad. Slappe spidser, bløde og hængende ører udelukker hunden for præmiering.

Hals

Muskuløs, middellang og buet, beklædt med rigelig pels. Uden løs halshud.

Kommentarer

Der forekommer for lange eller for korte og muskelfattige halse hvilket skal bemærkes.

Løs halshud nedsætter præmieringen.

Godt maskulint hanhundehoved med noget for lyse øjne.

Krop

Manke

Klart defineret, især hos hanner, mindre markeret hos tæven.

Ryg

Lige og muskuløs.

Lænd

Kort og muskuløst.

Kryds

Bredt og stærkt, let skråstillet.

Bryst

Rummelig, ikke alt for bredt, ret lang og med dybde omtrent til albuerne. Ribene er let hvælvede. Forbrystet klart synligt men ikke for bredt.

Underlinie

Ganske let optrukket.

Kommentarer

Ryglinien skal være jævn og ubetydelig hvælvet over lændepartiet. Den må hverken være sænket (faldende) eller opskudt (skrut).

For lang og for kort ryg eller tynd muskelfattig brystparti påvirker præmieringen afhængig af fejlens grad.

For let eller for tung krop og tøndeformet brystkasse nedsætter præmieringsgraden.

Hale

Højt ansat, middellang og båret i en bue over ryggen således at halespidsen rører kroppen enten på en af siderne eller på ryggen. Medfødt stumphale tolereres.

Kommentarer

Halen skal nå ned til hasen eller noget kortere. Tynd piskeformet hale er ikke ønskelig.

Hale som er lige eller som er sabelformet og ikke berører en af siderne eller ryggen, tildeles højst 2 præmie. Hårdt oprullet, så kaldt. gråhundehale tildeles højst 2 præmie.

Der forekommer medfødte stumphaler hos hunde i racen. Medfødt stumphale tolereres, men er ikke ønskelig. I Finland kan certifikat tildeles hunde med stumphale.

Ca. 3% af alle hvalpe har medfødt stumphale og ca. 1/3 af disse vises på udstilling.

En for stor og kraftig hanhund med alt for kraftig og tungt hoved, bredt ansatte, store ører og noget åben hale. Gode haseforhold.

God velkroppet og maskulin hanhund med gode proportioner, velvinklet.

Tæve af god type, med gode vinkler, vel ansat hase, men noget store ører og noget spids næseforhold.

Forpart

Generelt. Kraftig med stærke benstammer. Set forfra lige og parallelle forben. Overarm og skulderblad har samme længde, underarmen en smule længere.

Skuldre

Forholdsvis skråtliggende, muskuløse.

Overarm

Let skråtstillet og stærk.

Albuer

Peger direkte bagud, placeret i en lodret linje fra skuldertoppene.

Underarm

Stærk og lodret stillet.

Mellemhånd

Middellang, let skråtstillet.

Forpoter

Tæt sluttede, godt hvævede, rundagtige og peger fremad. Trædepuderne er elastiske og deres sider er beklædt med et tæt hårlag.

Bagpart

Generelt: Stærkt og muskuløst, set bagfra lige og parallelle bagben. Forkanten af bagbenene danner en jævn bue.

Overlår

Bredt og langt med stærke muskler.

Knæ

Lige fremadrettet, middelvinklet.

Underlår

Langt og muskuløst.

Haseled

Lavt ansat med tydelig vinkling.

Hud

Stram overalt, uden folder eller rynker.

Pels

Yderpelsen er grov og lige. På hals, ryg og øverst på baglårene skal pelsen være længere end på kroppen iøvrigt. Underulden er blød og tæt.

Kommentarer

Dækhårene skal være glatte og hårde samt opretstående.

Pels som danner fane nedsætter præmieringen.

Lang pels og for tynd pels er ikke ønskelig. Bølget pels tildeles højst 2 præmie.

Farve

Sort, kan være mat eller have en brunlig nuance. Ofte med skarpt afgrænsede hvide tegninger på hoved, hals, bryst, bug og ben.

Kommentarer

Helst et skær af ”bjørnebrunt”

For meget hvidt eller gråt er ikke ønskeligt og nedsætter præmieringen. Hvidt med mere end 50% med sorte pletter nedsætter præmieringen. Gennemfarvet sort nedsætter præmieringen. For meget brunfarvet nedsætter præmieringen.

Pletter i det hvide forstyrrer helhedsindtrykket og bør ikke tildeles Ck.

Farver der ikke er nævnt i standarden er diskvalificerende.

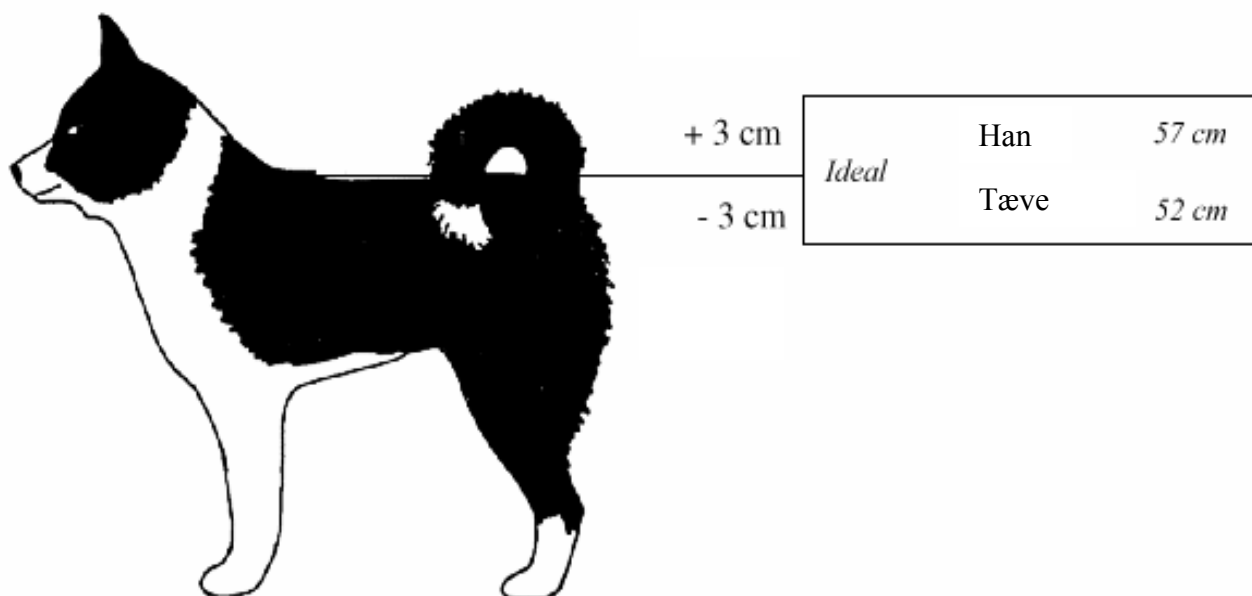
Hanhund af fremragende type, gode vinkler, velansat og båret hale, godt maskulint hoved. En del sorte pletter i det hvide.

Størrelse/vægt

Mankehøjde.

Hanhunde Ideelhøjde 57 cm + - 3 cm

Tæver Ideelhøjde 52 cm + - 3 cm

Vægt

Idealvægten hos hanner er 25-28 kg og hos tæver er idealvægten 17-20 kg

Kommentarer.

Mankehøjde som afviger med mere end 3 cm fra ideelhøjden er diskvalificerende.

Karelsk Bjørnehund skal altid måles nøje på så fast underlag som muligt.

Sammenfatning om hvorledes fejl og svagheder skal bedømmes.

Fejl - Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå nøje i forhold til afvigelsens omfang.

Let knoglebygning
Smal skalle
Stærk hvælvet pande
Spinkelt, spids næseparti
Gule øjne
Bløde ører eller ”flagermuseører”
Løs halshud
For dyb eller tøndeformet ribbensparti
Halen lige eller for lidt buet
Stejle skuldre
Stejle haser og flade poter
Vildtkløer på bagbenene (fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark)
Bølget pels
Pelsfarven overvejende hvid med sorte eller ulvegrå aftegninger.

Diskvalificerende fejl (o)

Andre pelsfarver end tilladt efter standarden.

Glasøjne.

Over eller underbid.

Ørerne hængende eller kipører.

Aggressivitet overfor mennesker

Bemærk: Hanhundene skal have to normalt udviklede testikler i pungen

Dansk Kennelklubs bemærkning

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl
